

Resolució de 28 de setembre de 2016, d'inadmissió de la Reclamació 144/2016

Administració reclamada: Ajuntament d'Olesa de Bonesvalls.

Informació reclamada: Certificat de compatibilitat urbanística.

Resum: La certificació urbanística que es demana no és preexistent a la sol·licitud, sinó que la pretensió de la persona reclamant és obtenir-la a partir de la sol·licitud i de la reclamació posterior. La sol·licitud centrada en què l'Administració es pronunciï sobre el fons d'una pretensió relativa al canvi d'ús d'una explotació agrícola no es pot considerar una sol·licitud emparada en el dret d'accés a la informació pública, que requeriria que tingués per objecte documentació o dades preexistents, i per tant la reclamació ha de ser inadmesa.

Paraules clau: Ajuntament. Urbanisme. Informació pública. Inadmissió.

Ponents: Elisabet Samarra.

Antecedents

1. El 26 de juliol va tenir entrada en el registre de la GAIP la reclamació formulada contra l'Ajuntament d'Olesa de Bonesvalls, que no hauria atès una sol·licitud d'informació de la persona reclamant. No adjunta ni fa referència a la sol·licitud d'haver rebut cap mena de resposta de l'Administració i fa constar tanmateix que un cop produït el silenci, ha reclamat a l'Administració el lliurament material havent transcorregut el termini per fer-ho sense que se li hagi permès l'accés que havia demanat. Fonamenta la reclamació en la necessitat que té d'obtenir aquesta informació per a engegar un projecte laboral. La persona reclamant manifesta la seva voluntat de no seguir el procediment de mediació potestatiu en la tramitació de la seva reclamació.
2. El 12 d'abril, la persona reclamant va demanar a l'Ajuntament un certificat de compatibilitat urbanística pel canvi d'ús de l'explotació d'una parcel·la, que es vol destinar a la cria de cavalls, la cria i reproducció d'ovelles i la producció de farratge.
3. El 22 de juny, la persona reclamant es va adreçar novament a l'Ajuntament reclamant, davant del silenci de l'Administració, que se li doni la informació que va demanar el 12 d'abril.
4. El 27 de juliol de 2010 la GAIP va informar la persona reclamant de l'entrada al registre de la seva reclamació, de la persona responsable de la tramitació de la mateixa, del seu dret i canal per fer-ne un seguiment i la va informar de les properes passes que se seguirien des de la GAIP.
5. El Ple de la GAIP celebrat el dia 28 de juliol de 2016 la GAIP va admetre provisionalment a tràmit la reclamació, i així ho va comunicar a la persona reclamant.
6. El 29 de juliol de 2016 la GAIP va traslladar la reclamació a l'Ajuntament amb la sol·licitud que li trametés dins del termini de deu dies l'expedient complet i un informe jurídic en què argumentés i fonamentés la seva posició.

7. El 8 de setembre de 2016, l'Administració reclamada va emetre l'informe que li havia estat sol·licitat. En ell s'adjunta un informe d'Alcaldia de data 8 de setembre que, en relació amb la sol·licitud d'accés objecte de reclamació i en coherència amb l'informe de Secretaria intervenció, que també s'acompanya, considera que la petició de la persona reclamant ha de ser inadmesa com a sol·licitud d'informació pública, ja que considera que la certificació no té aquesta condició ja que es demana que l'Administració emeti un informe o certificat inexistent en el moment de la petició, i invocant l'article 29.2 de la Llei 19/2014, de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, considera que és inadmissible a tràmit. Tanmateix, considera que la petició de la persona reclamant ha de ser atesa per l'Administració de conformitat amb el que disposa l'article 5.d) del Decret legislatiu 7/2015, de 30 d'octubre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei del sòl i rehabilitació urbana, i per això, segons fa constar l'informe d'Alcaldia, en aquella mateixa data es tramet a la persona reclamant l'informe de compatibilitat urbanística objecte de reclamació. Es tramet annex l'informe de comptabilitat urbanística, de data 8 de juliol, que desestima el canvi d'ús d'explotació que constitueix la qüestió en litigi de fons i s'acredita la notificació de la certificació a la persona reclamant, el 8 de setembre de 2016.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i admissibilitat de la reclamació

L'article 39.1 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) estableix que les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública poden ser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant de la GAIP.

L'Administració reclamada rau dins l'àmbit d'aplicació de l'LTAIPBG i, per tant està obligada a facilitar l'accés a la informació pública de què disposi, i de conformitat amb els articles 72 i ss LTAIPBG, la GAIP és competent per atendre les reclamacions que s'adrecin contra ella en matèria d'accés a informació pública.

2. Inadmissibilitat de la reclamació

La persona reclamant identifica com a objecte de la sol·licitud a l'Ajuntament i de la reclamació posterior a la GAIP l'obtenció d'un certificat de compatibilitat urbanística per canvi d'us d'explotació d'una parcel·la.

La reclamació, en els termes en què es presenta, no permet a la GAIP copsar inicialment si el que es demana és un certificat urbanístic preexistent a la sol·licitud, que seria informació pública, o un certificat que hagi de ser expedit ex novo i arran de la sol·licitud, cas en el qual ens trobaríem fora de l'aplicació de la normativa en relació amb el dret d'accés a informació pública. La GAIP resol admetre provisionalment a tràmit la reclamació i demanar l'informe a l'Administració.

És aquest informe lliurat per l'Ajuntament el que permet determinar que la pretensió de la persona reclamant és que l'Administració li emeti una certificació urbanística arran de la petició que s'invoca

com a objecte de la reclamació. Essent així, la GAIP ha d'inadmetre la reclamació atès que no té per objecte informació pública, en els termes en què queda definida per l'article 2.b) LTAIPBG.

Igualment, la desestimació acordada per l'Ajuntament de la pretensió de canvi d'ús d'explotació per a la qual es demanava la certificació urbanística, que segons consta a l'Antecedent 8 l'Ajuntament hauria lliurat tanmateix a la persona reclamant, tampoc no és un acte revisable per aquesta Comissió, que d'acord amb l'article 39 LTAIPBG, centra la competència en l'atenció de reclamacions contra resolucions expresses presumptes en matèria d'accés a informació pública.

3. *Seguiment de l'execució*

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que "l'Administració ha de comunicar a la Comissió [GAIP] les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió". Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el previst per l'apartat 30 del seu Manual de reclamació, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas d'incompliment.

4. *Publicitat de les resolucions de la GAIP*

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 28 de setembre de 2016 resol per unanimitat

1. Inadmetre la Reclamació 144/2016 atès que l'objecte de la reclamació no és l'accés a informació pública.
2. Declarar la finalització del procediment de reclamació 144/2016 i disposar la publicació d'aquesta Resolució al web de la GAIP.

Barcelona, 28 de setembre de 2016

Elisabet Samarra i Gallego
Presidenta

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.